

April 2010

Chopingo var i dårligt humør! En af drengene fra klassen, Albert, havde drillet ham hele dagen. Det var begyndt med, at de havde haft vikar. Hun skulle krydse dem af og havde råbt deres navne op, og så havde hun ikke kunnet finde ud af at udtale hans navn: "KopinGO" havde hun sagt og set sig undrende omkring. Alle de andre havde grinet – ja selv Lillemus havde fniset lidt.

I frikvarteret var Albert, en af de værste rødder, kommet hen til ham med hele sit slæng og var begyndt at sige alt muligt om, at Chopingo i virkeligheden var en go' ko, og så havde de slået sig på lårene af grin. De havde også sagt noget om, at hans forældre måtte være meget mærkelige, når de kunne finde på at give ham sådan et latterligt navn. Chopingo blev ked af det. Han havde aldrig tænkt over, at hans navn var anderledes, men selvfølgelig: Han kendte ikke andre, der hed sådan. Men det var da ikke hans skyld, og det var ikke sjovt at blive drillet!

Da han kom hjem, gik han ud i haven og skød til mål med sin bue og pil. Da han femte gang i træk ikke ramte, blev han så sur, at han slog sin nye bue ind i et træ. "Halløjsa, hvad sker der her?", spurgte hans far, der netop kom ud af havedøren. Chopingo begyndte at græde, og lige pludselig flød historien ud af munden på ham - om vikaren, der ikke kunne udtale hans navn og om alle drillerierne.

Hans far tog ham i favnen og sagde: "Kom, nu går vi to en tur i skoven, så skal jeg fortælle dig om dit navn." Chopingo snøftede lidt, mens hans far begyndte at fortælle:

"Da din mor var barn, spillede hun klaver hos en gammel, polsk klaverlærerinde. Mor var ret god til at spille, og den gamle dame holdt meget af hende. Det skete dog nogle gange, at mor ikke havde fået øvet sig nok, og så løb lærerindens temperament af med hende, og hun skældte og smældte på polsk. En anden lidt særlig ting ved at have en polsk klaverlærer var, at hun lærte mor at spille musik af den berømte, polske komponist, Chopin.

Chopin blev født lidt udenfor Warszawa i Polen d. 1. marts 1810, så han har lige haft 200 års fødselsdag – hvis han ellers havde levet... Han var virtuos på klaver og var faktisk et vidunderbarn - lidt ligesom Mozart. Allerede som 8-årig optrådte han som solist ved koncerter."

"8 år!" Chopingo var målløs. "Han skulle vist se at komme i gang med at øve sig på sin trillefløjte. Eller også skulle han måske finde et andet instrument? Han havde ret meget lyst til at spille horn, efter han havde fået lov til at trutte i Eriks horn, men harpen var nu også et smukt instrument – selvom det måtte være besværligt at have den med sig... Det var ikke helt nemt!"

Hans far fortsatte: "Chopin flyttede som 20-årig til Paris, hvor han levede resten af sit liv kun afbrudt af kortere ophold i udlandet. Han underviste i klaver og gav mange koncerter, hovedsagligt i de små saloner. De små saloner var private stuer, hvor de finere folk mødtes, hørte musik, diskuterede og "lod sig se". Chopin brød sig vist ikke om at spille i de store koncertsale med alt for stort publikum. Han skrev næsten udelukkende klavermusik, men det var han til gengæld også god til. Din mor elsker hans musik – og det gør jeg for resten også". Chopingo tænkte sig om: "Er det Chopin, som har komponeret de stykker, som mor altid spiller, når jeg skal sove?" spurgte han. Hans far nikkede: "Ja, det er nogle af hans nocturner – hvilket betyder en slags nat-musik. Da jeg var ung, gik jeg en aften til en koncert med en berømt russisk pianist i den gamle koncertsal. Jeg kom til at sidde ved siden af en meget smuk, ung kvinde. Pianisten spillede musik både af den danske komponist Carl Nielsen, den franske komponist Maurice Ravel og en hel afdeling med musik af Chopin. Jeg var fortryllet – dels af

musikken, men ikke mindst af den smukke pige ved siden af mig. Pludselig mens han spillede en meget smuk vals, kunne jeg mærke hendes hånd i min, og der har den været lige siden. Pigen var din mor. Da vi senere var så heldige at få en smuk og velskabt lille pingvin, føltes det helt rigtigt at opkalde dig efter ham, der havde ført os sammen. Da du samtidig er kommet til verden d. 1. marts – ligesom ham – var det endnu mere oplagt.”

Chopingo syntes, det var en dejlig historie. Han kunne godt lide tanken om, at hans navn havde tilknytning til en berømt komponist, og at de også delte fødselsdag! Så gjorde det ikke så meget, at de andre drillede ham.

Da de kom hjem fra deres gåtur, satte hans far en cd på, så Chopingo kunne høre den vals, som havde ført hans forældre sammen. Du kan høre den her:

<http://www.youtube.com/watch?v=9Q3yV8czS90>